

© Пикалюк В.С., Бессалова Є.Ю., Ахтемійчук Ю.Т.

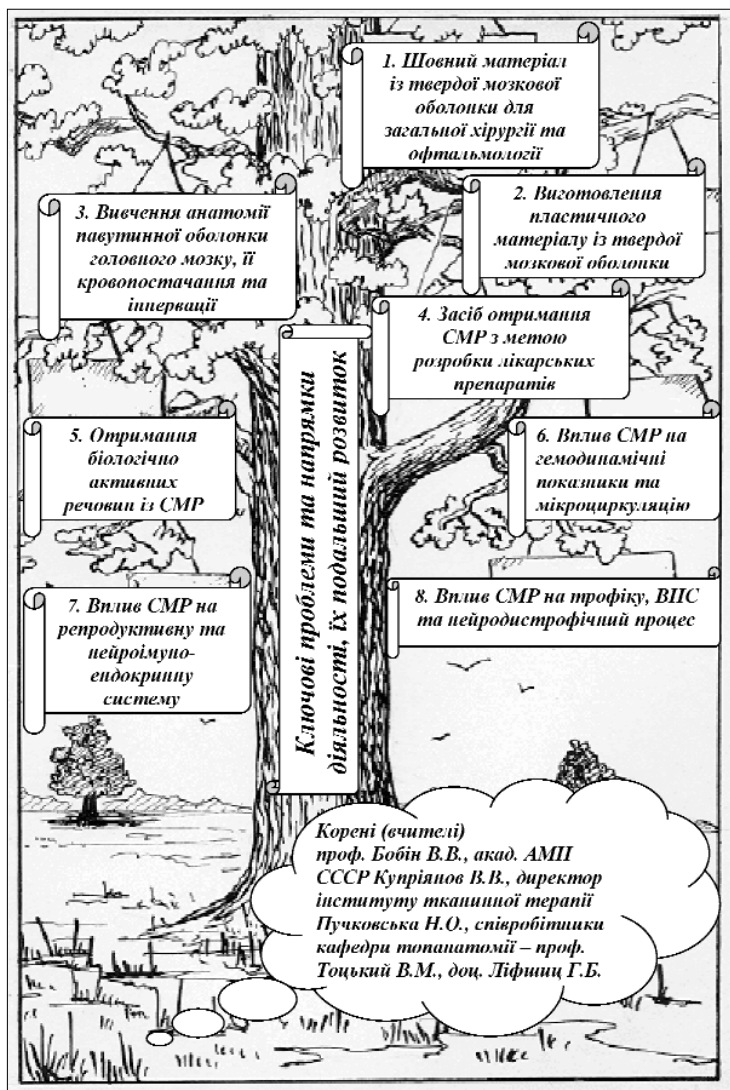
УДК 61 (061.8):611:(477.75)

ПРОФЕСОР ТКАЧ ВЛАДИСЛАВ ВІКТОРОВИЧ (до 75-річчя від дня народження)

Відомому українському вченому – професору кафедри нормальної анатомії людини Кримського державного медичного університету ім. С.І.Георгієвського Ткачу Владиславу Вікторовичу виповнилося 75 років. В.В.Ткач – відомий анатом, основні праці якого присвячені анатомії головного та спинного мозку, функціональній анатомії оболонок ЦНС та властивостям спинномозкової рідини як гуморального середовища мозку.

Владислав Вікторович Ткач – нащадок запорізьких козаків, народився 15 вересня 1931 року в селі Троїцьке Мелітопольського району Запорізької області в селянській сім'ї. Його медичний стаж становить 59 років. На відмінно закінчивши фельдшерсько-акушерську школу, вступає 1950 року до Кримського медичного інституту і водночас працює старшим лаборантом кафедри топографічної анатомії та оперативної хірургії. Після закінчення навчання в медінституті допитливий характер та глибокі теоретичні і практичні знання повертають молодого спеціаліста в стіни рідного інституту на кафедру нормальної анатомії людини до науково-дослідницької роботи під керівництвом професора Віктора Володимировича Бобіна. З 1956 по 1959 рр. він навчався в аспірантурі за фахом "нормальна анатомія". Достроково захистив кандидатську дисертацію "Нерви павутинної оболонки спинного і головного мозку людини та деяких ссавців". З 1959 року працював асистентом, а потім доцентом кафедри нормальної анатомії людини Кримського медичного інституту. Через кілька років (1964) захистив у Київському медичному інституті докторську дисертацію "Епідуральні нервові сплетення хребетного каналу та іннервація епідуральних структур людини (морфологічне та морфолого-експериментальне дослідження)". З 1968 року по теперішній час – професор кафедри нормальної анатомії людини рідного медичного університету. Нині він батько і голова чудової родини, чоловік чарівної дружини, дідусь чемного онука, найулюбленіша людина та колега кафедри нормальної анатомії.

Мал. Творчий образ професора Ткача Владислава Вікторовича (СМР – спинномозкова рідина, ВНС – вегетативна нервова система).

Владислав Вікторович автор понад 250 наукових праць, 5 винаходів. Під його керівництвом виконано низку дисертацій. Учні та представники школи професора В.В.Ткача з честю продовжують його справу. Це – професор В.В.Жебровський, професор С.А.Войналович, професор І.В.Задніпр'яний, професор В.О.Корольов, професор М.П.Барсуков; доценти – М.І.Сивуха, В.В.Ткач (мол.), Г.Т.Шульгін, В.М.Івахненко, В.В.Бондаренко, А.Ю.Родін; кандидати медичних наук – І.Г.Русін, В.В.Топало; аспіранти і здобувачі – Є.Ю.Бессалова, В.В.Кисельов, М.А.Кривенцов.

Всі його учні переконані, що їм дуже пощастило не тільки співпрацювати з ним, але і бути його вихованцями, навчатися його житте-

вій мудрості, доброті, чесності та душевній ширості. Неодноразово Владислав Вікторович розповідав про свою молодість, про те, як він був учнем професора В.В.Бобіна, який прищепив йому любов до важкої наукової праці, велику свободу та самостійність у виконанні наукових досліджень. В.В.Ткач дуже щира людина, особливо у ставленні до своїх учнів. Часто любить жартувати, що від своєї праці, як той торговець, який купує і продає горіхи за однаковою ціною, він насолоджується шурхотом горіхів. На запитання – "Навіщо він це робить?" мудрий вчений відповідає, що він просто любить шурхит горіхів, тому весь свій вільний час із задоволенням дарує своїм дисертантам.

Мабуть, ніщо краще не відображає потаємні думки людини, грані його особистості, ніж крилаті вирази, які вона використовує в професійному та особистому спілкуванні. У професора В.В.Ткача – людини із широким кругозором у професійному житті філософія, історія та медицина – рідні сестри. Свідченням цьому є чимало статей, надрукованих на стикові цих наук, та ті суботні незабутні бесіди з професором, якими обдарувала доля його дисертантів. Ці спілкування були найважливішими у вихованні всіх його учнів. Професор завжди приходив на кафедру працювати в суботу, іноді в неділю та святкові дні. Він вважає, що той, хто не любить самотність, той не любить свободи, бо людина вільна тільки тоді, коли вона одна. Саме в той час, коли на кафедрі тиша і спокій, народжуються оригінальні ідеї. Незважаючи на вчене звання і науковий ступінь, професор завжди цитує Сократа – "я знаю, що я нічого не знаю"; Рене Декарта – "думаю – отже, живу", "я думаю, тобто існую", "людина, яка припиняє читати, припиняє мислити", "я невіглас, я неук". Працює професор із пристрастю, без якої у світі нічого великого не відбувається. Його мова завжди емоційна, він, забуваючи про свій вік, дивується, жартує, бачить світ очима молоді.

Зичимо поважному ювілярові довгих років плідної праці, здоров'я і терпіння.

В.С.Пикалюк, Є.Ю.Бессалова, Ю.Т.Ахтемійчук